

תפ"ח 23378/04/14 - מדינת ישראל נגד מחמד ג'רחי (עציר), עומר חלואני (עציר), זכריא עזירי (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 23378-04-14 מדינת ישראל נ' ג'רחי(עציר)

ואח'

תפ"ח 22849-10-14 מדינת ישראל נ' עזירי(עציר)

בפני הרכב כב' השופטים: רון שפירא, סגן נשיא [אב"ד]

אברהם אליקים

תמר נאות פרי

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז חיפה, מחלקה פלילית

נגד

הנאשמים

1. מחמד ג'רחי (עציר),

ע"י ב"כ עו"ד יניב אביטן (סנגוריה ציבורית)

2. עומר חלואני (עציר),

3. זכריא עזירי (עציר),

ע"י ב"כ עו"ד באסל פלאח ועו"ד הדס לירון

גזר דין

במהלך שמיעת הראיות, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון, הכולל הגשת כתב אישום מתוקן.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם 1, בסיועם של הנאשמים 2 ו-3, הצית מתקן תקשורת אשר ניצב על גג בניין מגורים בעכו העתיקה. כתוצאה מההצתה נוצר פיצוץ נפחי אשר הביא לקריסת בניין המגורים וכתוצאה מכך מצאו את מותם חמישה מדיירי הבניין, המנוחים - בני הזוג ראיך סרחאן ז"ל ונג'אח סרחסן ז"ל, בנם בן ה-9 נאסר אלדין סרחאן ז"ל, וכן בני הזוג מוחמד בדר ז"ל וחנאן בדר ז"ל.

בנוסף, עקב הפיצוץ, נפגעו רבים אחרים ונגרם נזק רב לרכוש.

יצוין עוד כי גם הנאשמים נפגעו כתוצאה מהפיצוץ, בפגיעות בדרגות חומרה שונות. בשל הפגיעה הקשה של הנאשם 3 - כתב האישום כנגדו הוגש בנפרד, מאוחר יותר, והדיון בשני התיקים אוחד.

שלושת הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן, ובהתאם הורשעו בעבירות הבאות:

הנאשם 1 הורשע בעבירה של הצתה (לפי סעיף 448(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**")), הריגה (לפי סעיף 298 לחוק העונשין), וקשירת קשר לביצוע פשע (לפי סעיף 449(א)(1) לחוק העונשין).

הנאשמים 2 ו-3 הורשעו בעבירה של סיוע להצתה (לפי סעיף 448(א) + 31 לחוק העונשין), סיוע להריגה (לפי סעיף 298 + 31 לחוק העונשין) וקשירת קשר לביצוע פשע (לפי סעיף 449(א)(1) לחוק העונשין).

ההסדר אף כלל הסכמות לעניין הענישה.

במסגרת ההסדר הוסכם כי הנאשם 1 יישא בעונש של שש-עשרה (16) שנות מאסר לריצוי בפועל וזאת מיום מעצרו, וכן ייגזר עליו מאסר מותנה וחויב בפיצוי לנפגעי העבירה. על הנאשמים 2 ו-3 הוסכם לגזור עונש של שמונה (8) שנות מאסר מיום מאסרם, ובנוסף מאסר מותנה וחויב בפיצוי לנפגעי העבירה.

בשל גילם של הנאשמים 2 ו-3, הופנו נאשמים אלו לשירות המבחן לשם הכנת תסקיר בעניינם.

בנוסף, הוגשו לעיונינו תסקירים לגבי נפגעי העבירה ומשפחותיהן.

עוד הוגש לנו במהלך ישיבת הטיעון לעונש תצהיר מטעם מר חאלד בדר, אחיו של המנוח מוחמד בדר ז"ל.

הצדדים הגישו טיעונים סדורים בכתב לעניין בקשתם לאישור הסדר הטיעון, וטענו בפנינו בעל-פה טיעונים משלימים.

הוגשו לעיונינו אף תדפיסים מהמרשם הפלילי לגבי הנאשמים.

לאחר ששקלו את הטיעונים והאמור בתסקירים שהונחו בפנינו, ותוך שאנו מודעים לראיות שהובאו בפנינו ולקשיים הראייתיים שהתגלו במהלך שמיעת התיק, וכן תוך שאנו מביאים בחשבון שהסדר הטיעון גובש במסגרת של הליך בפני שופט מגשר - החלטנו לאשר את ההסדר.

סבורים אנו כי העונש שייגזר על הנאשמים בהתאם להסדר הוא עונש סביר המביא לידי ביטוי את מכלול הנתונים, לרבות הקשיים הראייתיים כפי שבאו לידי ביטוי במהלך שמיעת העדויות.

אשר על כן, אנו גוזרים על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם 1 - 16 שנות מאסר לריצוי בפועל, אשר מניינם מיום 23.2.2014, מועד מעצרו.

בנוסף אנו גוזרים עליו עונש של 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שלוש שנים אחת או יותר מהעבירות אשר בביצוען הורשע, למעט עבירת קשר לביצוע פשע - ויורשע בגינה.

הנאשם 2 - 8 שנות מאסר לריצוי בפועל, אשר מניינם מיום 23.2.2014, מועד מעצרו.

בנוסף אנו גוזרים עליו עונש של 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שלוש שנים אחת או יותר מהעבירות אשר בביצוען הורשע, למעט עבירת קשר לביצוע פשע - ויורשע בגינה.

הנאשם 3 - 8 שנות מאסר לריצוי בפועל, אשר מניינם מיום 12.10.2014, מועד מעצרו.

בנוסף אנו גוזרים עליו עונש של 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שלוש שנים אחת או יותר מהעבירות אשר בביצוען הורשע, למעט עבירת קשר לביצוע פשע - ויורשע בגינה.

באשר לפיצוי - אין בלבנו כל ספק כי נפגעי העבירה זכאים לפיצוי על הנזקים שנגרמו להם כתוצאה מהמעשים נשוא כתב האישום. אין צורך להכביר מילים על האובדן שנגרם למשפחות המנוחים, אשר ספק אם פיצוי כלשהו יוכל לכפר

עליו. על זאת יש להוסיף את נזקי הגוף שנגרמו לאלו שנפצעו במהלך האירוע, ונזקי הרכוש כתוצאה מקריסתו של בית המגורים. כאבם וסבלם של אלו שכל עולמם קרס עליהם, תרתי משמע, ושנפגעו בפרשה טראגית זו, לנגד עינינו. כאמור, עצם הזכאות והזכות לפיצוי, ככל שיש בו להפחית, ולו במעט, את כאבם וסבלם של הנפגעים ובני משפחותיהם, ברורים מאליהם ולא ניתן כלל לחלוק עליהם. תקוותנו היא שהזמן ירפא, עד כמה שניתן, את הפצעים ועתידם של נפגעי פרשה זו יהיה טוב יותר כך שלא ידעו עוד שכול, כאב וצער.

אלא שבמקרה זה, סבורים אנו כי ראוי שנושא הפיצוי, ובמיוחד קביעת הזכאות לפיצוי בהתאם לדיני הירושה, יבורר בהליך האזרחי המתאים, והובא לידיעתנו כי בפועל כבר הוגשו תביעות פיצויים בהקשר זה, על ידי חלק מהנפגעים. לא נעלם מעינינו כי הצדדים הסכימו כי במסגרת ההסדר יקבע פיצוי, ולמרות זאת - סבורים אנו כי ההליך האזרחי הוא המתאים בנסיבות האירוע, שעה שעסקינן באירוע מורכב, רב נפגעים, על היבטיו השונים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

בשים לב לשביתת עובדי בתי המשפט, ועד לסיום השביתה, ישמש גזר הדין כפקודת מאסר לכל דבר ועניין. עם סיומה של השביתה תוכן ותחתם פקודת מאסר בהתאם למפורט בגזר הדין.

ניתן היום, י"ד תמוז תשע"ו, 20 יולי 2016, במעמד הנאשמים וב"כ הצדדים.

תמר נאות פרי, שופטת

אברהם אליקים, שופט

רון שפירא, סגן נשיא
[אב"ד]